

Sygn. akt II Ka 253/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Marzena Głuchowska

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2017 r.

sprawy **A. K.**

obwinionego z art. 97kw

na skutek apelacji, wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 15 grudnia 2016 r. sygn. akt II W 176/16

wyrok uchyla i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Garwolinie.

II Ka 253/17

UZASADNIENIE

A. K. był obwiniony o to, że w dniu 19 grudnia 2015 r. około godz. 17:42 w L. gmina P., jako kierujący samochodem marki F. o nr rej. (...) w trakcie prowadzonej kontroli drogowej przez umundurowanego funkcjonariusza policji nie stosował się do jego poleceń nakazujących pozostanie w samochodzie, tj. o wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym.

Wyrokiem z dnia 15 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Garwolinie obwinionego A. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za czyn ten na podstawie art. 97 kw wymierzył mu karę grzywny w kwocie 100 zł, zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 130 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Apelację od tego wyroku wniósł obwiniony zarzucając poczynienie przez sąd I instancji błędnych ustaleń, które stanowiły podstawę faktyczną wyroku i wniósł o „ponowne rozpatrzenie sprawy”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wyrok podlega uchyleniu i to niezależnie od zarzutów i wniosków podniesionych w apelacji obwinionego z uwagi na zaistnienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej, o jakiej mowa w art. 104 § 1 pkt 6 kpsw.

W wyniku czynności podjętych przez Sąd Okręgowy na etapie postępowania odwoławczego ustalono, iż wobec A. K. – obwinionego w niniejszym postępowaniu – toczy się postępowanie w Sądzie Rejonowym w Garwolinie o popełnienie

czynu kwalifikowanego z art. 190 § 1 kki inne. W sprawie tej, oznaczonej sygn. II K 82/13, w dniu 14 grudnia 2016 r. odbyła się kolejna rozprawa, na której sąd z urzędu dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłych psychiatrów i psychologa w przedmiocie aktualnego stanu psychicznego podsądnego, jego możliwości udziału w postępowaniu oraz prowadzenia obrony w sposób samodzielny i rozsądny. W dniu 10 stycznia 2017 r. wpłynęła opinia, w której biegli stwierdzili m.in., iż A. K. nie jest w stanie bronić się w sposób samodzielny i rozsądny. Takie wnioski biegłych nie dają podstawy do zwolnienia wcześniej wyznaczonego obrońcy z urzędu z uwagi na zaistniałe wątpliwości co do poczytalności oskarżonego (art. 79 § 4 kpk). Analogiczne uregulowanie zamieszczone jest w art. 21 § 2 pksw. Istotnym dla przedmiotowej sprawy jest to, iż w czasie toczącego się postępowania wykroczeniowego istniały uzasadnione wątpliwości, co do poczytalności obwinionego (art. 21 § 1 pkt 2 kpsw) wynikające chociażby ze sprawy II K 82/13, która była rozstrzygana przez tego samego sędziego sprawozdawcę! W tej sytuacji bezwzględny obowiązkiem było podjęcie w niniejszej sprawie decyzji analogicznych, jak w sprawie II K 82/13 tj. ustanowienie obrońcy obwinionemu i wywołanie opinii biegłego psychiatry, co do stanu zdrowia psychicznego obwinionego (art. 21 § 1 pkt 2 kpsw, art. 42 § 2 kpsw). W sytuacji, gdy tego rodzaju decyzje nie zostały podjęte, a postępowanie toczyło się bez udziału obrońcy, którego obecność na rozprawie była obowiązkowa (art. 21 § 3 kpsw) mamy do czynienia z bezwzględną przesłanką odwoławczą o jakiej mowa w art. 104 § 1 pkt 6 kpsw.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w całości przeprowadzi przewód sądowy poprzedzony decyzją o ustanowieniu obrońcy z urzędu i wywołaniem opinii biegłego psychiatry odnośnie stanu zdrowia psychicznego obwinionego. Rozpoznając sprawę i ferując wyrok sąd meriti będzie także miał na względzie zarzuty podniesione w apelacji obwinionego.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 437 § 2 kpw w zw. z art. 109 § 2 kpsw, Sąd Okręgowy orzekł, jak wyroku.